

**המים מגיעים לראשוña למדבר הצחיח, הרכבת
משיקת נסיעת בכורה עם צוות שכולו עברי, וחיריה
נכבות בתום קרב (הרבה לפני ניחוחות האשפה)
זה מה שקרה כאן השבוע לפני שבעה עשורים**

דייוויד סלע

אֶל שְׁנִים אַחֲרֵי

הושלם מפעל אספקת המים ליישובים בנגב

צילום: באדיבות ארכיון חברות "מקורות"

העבודות להנחת צינור המים, 1947

מים ראשוני זה, שכן צינורות המים היו אמורים לעبور דרך שטחים שהו בבעלות המושלה הבריטית. הבריטים נתנו את הסכמתם רק אחרי שהובטה להם שנקרות המשטרה הבריטית לאורך תוואי הצינורות יוכל להנות גם זו

מאספקת המים, כמו כן גם העربים והבראים הנודדים בחוותם. ישנה וזרדים אחריו קידוחי הניסין החלו הרשומים מקרוב 11 היישובים כולם: הבריטים דרשו במאי 1947 להפסיק את עבודות הפיתוח, שכן שאותרו שטחים והלופים בבעלות בריטית ויהודית, שאפשרו את המשך

פיתוח קווי המים לכל 11 היישובים. בינו לבין ביצוריו בנגב נגדי וודת ההקירה מטעם האו"ם, אונסק"פ, שבאה לבחון מקרוב את שאלת ארץ ישראל. חברי הוועדה התרשםו מכך מהימים החדש ומ יכולת המתישבים היהודיים לקיים קהילות באוזה ראסיה הקיימת של הדיע למלוחו הירושלמי. "צינור המים היה יתן את הנגב". המשימה להשלמת הנחת צינורות המים סבלה משיכושים עקב פיג'ו עים שבוצעו על ידי ערבים, דבר שהצריך המשך בעבודות פיתוח, וכך על הקמת "משמר נג" של הפלמ"ח, שסייע לאורך תוואי הצינורות וdag כל האפשר לאבטחתם.

ב-28 באפריל 1948, השבוע לפני 70 שנים, דיווחו המומנים מטעם חברות "מקורות" להנחת הסוכנות: "היום סמייה הספקת המים על ידי קו המים לכל 11 הנקודות בנגב". השלב הראשון במשימה הלאומית להפרת הנגב ויישומו יצא בדרך.

ב-28 באפריל 1948, השבוע לפני 70 שנים, דיווחו המומנים מטעם חברות "מקורות" להנחת צינור המים היישובים מרכז הארץ, שדרנה בעתיד חלקות השטחים בארץ ישראל בין היהודים והערבים. אוכלוסיית הנגב הייתה מושבת באותו עת בכ-50 אלף ברואים וככמה מאות יהודים. בעקבות הרוח היה ברוד שאמ לא תבצע פעילות התישבותית יהודית מסוימת – הבית – הנגב לא יכול בשטחי המדרינה העתידה לקום. כבר באומה שנה מוקחת תוכנית שאפתנית להקמת עשרות נקודות יישוב יהודיות בנגב, אך בשל בעיות המים היא זומצמה ל-11 יישובים בלבד, שגם להם טרם הייתה קיימת תוכנית מסודרת לאספקת מים.

ב-28 באפריל 1948, השבוע לפני 70 שנים, דיווחו המומנים מטעם חברות "מקורות" להנחת צינור המים היישובים מרכז הארץ, תקעו מתיישבים יהודים יתר ב-11 נקודות בנגב השתו: אודם, בארי, גל-און, חזרים, כפר דרום, משמר הנגב, נבטים, נירם, קרמה, שובל ותוקמה.

לצורך מזיאת פרטן מיידי למזוקת המים והוועת שמה בפלס, מהנדס מים ופעיל ציוני, מימייסדי חברת "מקורות", שכבר ב-1937, כשהוקמה "מקורות", הצעיר תוכניות ענק לאספקת מים לנגב – שעיליה נטען שחן "פנטזוניות". ב-1943 היה בפלס לפניהם ראיון "מקורות", פנה ספיר ולוי אשכול, תוכנית בשם "יישוב מרביות". ארץ ישראל על ידי מישכת מים מה- "נכליים". כוונתו היה להקים מפעל מוביל מים ארצי על ידי תפיסת מקורות מי הירקון והירון והולכת דרומה. התוכנית, שנפתחה אז כ"לא מציאות", הושמה לבסוף במלואה אחריו קום המדינה.

כעת הצעיר בפלס לעשה שימוש מיידי כימים הנצחים בחיל הצפון מערבי של הנגב, באור גברעם וניר עם. הוא התחייב שקידוח ניסיון במקום יוכלו את טענתו, כפי שאכן התאפשר במציאות. בסוף 1946 אישרה הנהלת הסוכנות לחברת "מקורות", על בסיס קידוח הניסיון, להקים תוכנית לאספקת מי שתיה למתיישבים ב-11 נקודות היישוב. כולל להשקיית עשרות דונמים חקלאיים בכל נקודה. איך יוביל המים מאזור הקידוחים למרחבי הנגב? מתברר שם בעניין זה היה בפלס איש הוון: בלונדון הוצעו בתחילת 1946 למכרה צינורות בקוטר שישה אינץ'ים, בעלי דופן עבה במזח, ששימשו את העיר לכיבוי שריפות שפרצו בזמנם התקופה ה"בליז'" הגרמני על בירת בריטניה במהלך המלחמת העולם השנייה.

בפלס הווינו להורות "לוכוש" כמה שرك אפשר מהם ולהביאם לאירוע במחרית רכה. מחד הצינורות היה גובה מאו, עד כדי כך שהם כונו ביישוב בשם "צינורות השמן". בעת, עם תחילת יישום תוכנית הובלת המים, עמדו לדשות בפלס כ-220 ק"מ של צינורות אלה.

הבעיה השנייה הייתה קבלת ההסכמה של ממשלת בריטניה למפעל

"מבען חמץ" – להגנה על תל אביב וסביבותיה השבוע לפני 70 שנים פתחו כוחות ההגנה באודר יפו ותל אביב בהתקפה נרחצת על הכפרים המאימים על דרכי התהבורה באוזה הפעילות התקיפה, שכונתה בשם "מבען חמץ", החלה ב-28 באפריל 1948 ובמסגרתה נכבשו הכפרים אל-ח'יריה (כיוון מחלף מסובים) וכן סקיה ועננה הסמוכים. תושבי כפרים אלה ברחו לכיוון העיר לוד. בתל אביב הסתיימו השבוע גם ההכנות של המשמר האזרחי לשירותי התוגנות פסיבית מפני התקפתה מהאורו. בר בבד נמסר שהחלה העבودות להארכת מסלול שהחלו העבודות להארכת מסלול המרואה בשדרה התupeה בתל אביב, מ-900 מטרים ל-1,400 מטרים ועוד בעניין המלחמה: מושינגטונג נמסר שר החוץ האמריקני, ג'ורג' מרשל, הוועד על הבטחה שקיבל צבאות ערב אינם מתחכונים לפולש לארץ ישראל עם עזיבת הבריטים הצפוי בקרוב.

מתאימים גם מותנדבים
במחנה שהוקם השבוע לפני 70 שנים על גדרות הירקון רוכזו 150 חניכים צעירים תלמידי תיכון מפלגות חיים של "הפועל" בתל אביב, שבו אימונים המיועדים להכשרתם לפועלות צבאיות. האימון הוקדש ללימוד חוקי עגנה, זרמים ורוחות וניות, ונערכו הפלגות המכמורת ולקסירה. במקביל, מיעצות הפעילים ברחבי הארץ החלו ביחסם החלטת כנס וורי העובדים האחורי, שעסקה בגיסות חברים פועלים לעוזרת המשק החקלאי העברי. מזכירי המועצות בקרו במקומות העבודה המאורגנים והשליליים את פעולות ההסברה הנדרשות. נמסר שהפעילים גילו הבנה רבה לרישיון שביבר הפעילים המאורגן ייתן יד ווישיט עוזה למשק החקלאי, הנוטן מטובי חבריו לכוח המגן.

העיתון שהפיער ליישון
העיתון "דבר" מודיע על "רוגו רב" שהוא אחדו בקרב תושבי חיפה נגד סניף העיתון "ידיוט אחים" בעיה, בשל נטייתו להזדמנות בשעת לילה מאוחרת "מהדורות מיווחות" – בלי שתהיינה בהן ירידות נוספת. מהחותיות בהשוויה למהדורות הרגילות לטענת התושבים, הנערים שרצו ברחובות העיר בניסיון למכוון את הגלילונות "המיוחדים" מערודים בקריותיהם את האורחות הנעים את דבר הגורם לבהלה מיותרת. שנתמן,

בלי תהליכי: חגיונות ה-70 במאי בסימן המלחמה

ה-70 במאי 1948 חל בשבת קודש, ולכן נקבעו רוח אוירוני-tag הפעילים המסורתי ליום חמישי שלפניו. בשל המצב הביטחוני נערכו הכנסים באולמות סגורים ולא בתהומות ענק בוחזות, כמו שנה. בתל אביב נערך טקס מרכבי בחוץ בית ברנה, ובו הונפו דגל הלאום וגל עמד הפעילים דגליים של מפלגת פועל הארץ, המפלגה המאוחדת, המפלגה הקומוניסטית, הנעור העבר ונצח פלוגות הימאות וההתופה של תנועת "הפועל". מוכיר מועצת פועל תל אביב. שולנק לוי אשכול), אמרו: "לא בתהLOCOTHEנה השנה את גג החופש, אלא בזורה הולמת את רצינותו השעה ואת רידעת חומרת המצב שבו אנו נמי צאים. בפעם וריאונה אנו חוגגים את הagger במלחמה ממשית על שחזור עמנו. עם זאת, על ציבור הפעילים מועל לשומר, גם בשעה קשה זאת, על הערכים והמוסר הוציאיליסטי שוג'ה ומסמל. הנשך העברי ניצח בהתגוננות, והוא מתכוון ליאת ליבוש שטחי אرارץ, שייטת הלוויים קיימה שם 'ציירות התישבותיות'."

באוטו ערבית נערך מרכז נסיך ג'וסף באולם "אוהל שם" בתל אביב, שהיה מלא מפה לפה, נוסף על אלפי פורעים שדרשו את רחוב בלפור הסמו. נשאנו נאים, הציגו מסכת מהוiji חי הפעילים, והARIOOT הסתים בשירות מילואים מילואים ובהקראת פיליטן אקטואלי מפי השחקן שמואל זונסקי, שעורג גלי צחוק ורבים.

